

Gebruiksaanwijzing bij deze methode

Een platform vol tienerwerkprogramma's om jouw jeugdwerk vorm te geven, ideaal! In deze handleiding lees je wat de achtergrond van de HGJB-Tienerwerkmethode is en hoe je deze kunt gebruiken.

Basisprincipes

Aan deze methode liggen een paar belangrijke principes ten grondslag. Om de programma's te begrijpen, is het belangrijk dat je je deze principes eigen maakt.

1. De Bijbel staat centraal

Wat is er nou mooier dan tieners te laten groeien in hun relatie met God en het volgen van Jezus? Het is het diepste verlangen achter de Tienerwerkmethode: tieners helpen om in navolging van Jezus keuzes te maken in hun dagelijks leven. Daarom is de Bijbel onmisbaar voor ons tienerwerk.

In de Bijbel maakt God zichzelf bekend – wie Hij is, wat Hij gedaan heeft, hoe Hij met ons wil omgaan, enzovoorts. Door de Bijbel wil God ons vooral tot een persoonlijke ontmoeting brengen met Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus. Want alleen door geloof in Jezus is er redding, genezing, vrede, zekerheid, eeuwig leven! Dat geldt voor tieners net zo goed als voor ieder ander. Sterker nog: juist tieners zijn hiernaar op zoek. Achter hun kritische vragen en opmerkingen zit vaak een oprecht zoeken naar wat waar, goed en echt is. Juist tieners moeten we daarom in aanraking brengen met de Bijbel.

Dat is natuurlijk makkelijker gezegd dan gedaan. Voor veel tieners is en blijft de Bijbel een moeilijk boek. Het is bovendien geschreven in een heel andere tijd. De brug slaan naar de leefwereld van tieners valt daarom niet altijd mee. Die ervaring maakt tienerwerkers wel eens moedeloos: 'Het lukt gewoon niet om tieners te boeien met de Bijbel!' Toch wordt die conclusie vaak té snel getrokken. Het is wel degelijk mogelijk om tieners in het tienerwerk te confronteren met de Bijbel. Je moet er dan alleen wél in investeren. De programma's op het methodeplatform bieden daarvoor volop mogelijkheden.

2. De leefwereld van tieners is beginpunt

Terwijl de Bijbel het principiële uitgangspunt vormt voor deze tienerwerkprogramma's, is de leefwereld van de tieners het methodische (of praktische) uitgangspunt. Dat wil zeggen: we brengen niet zomaar een bijbels thema of bijbelgedeelte

in, maar gaan eerst na waar de tieners zitten. Hoe leeft het onderwerp bij hen, welke vragen hebben ze erover? De introducties van de programma's zijn daarom heel belangrijk. Die laten zien dat (en hoe) het thema in de leefwereld van tieners speelt. Vóórdat we gaan kijken wat de Bijbel te zeggen heeft, weten tieners dus: het gaat vanavond ook over mij en om dingen die in mijn leven spelen.

Verder speelt de leefwereld van tieners ook een hele belangrijke rol in de opzet en aankleding van de avond. Actie, variatie, gezelligheid, ontspanning, humor – het zijn allemaal ingrediënten van de programma's op het methodeplatform. Want vóór alles moet de tienerclub of -groep een plek zijn waar tieners zich thuis voelen en waar hun taal gesproken wordt. Allen zo houd je tieners betrokken bij je programma. Vaart en variatie zijn nodig om desinteresse te voorkomen en om nieuwsgierigheid op te roepen. Tegelijk helpt structuur om een veilig gevoel te krijgen.

Beginnen bij de leefwereld van de tieners is trouwens niet alleen een methodische of praktische kwestie. Er zit ook een principiële kant aan. Als Jezus er zóveel voor overhad om mensen op hun eigen plek te ontmoeten, mogen en moeten ook wij de tieners ontmoeten in hun eigen leefwereld.

3. Tieners ontdekken zelf

Door zelf te doen en te ontdekken, onthouden mensen meer dan als ze het alleen horen. Daarmee is het derde principe gegeven achter deze methode. Het gaat er vooral om dat tieners zelf actief aan de slag gaan. Geen inleiding dus waarbij de tieners stilzitten en alleen maar hoeven te luisteren, maar vooral werkvormen waarmee ze zélf (en met elkaar) ontdekken wat God hen via Zijn Woord wil zeggen.

Dat doet niks af van het principe dat de Bijbel vraagt om een luisterhouding. Het blijft onverminderd waar dat het geloof uit het gehoor is. Maar waar het om gaat, is dat tieners zelf en rechtstreeks (= actief) leren luisteren naar het Woord. Het belangrijkste is niet wat jij als leidinggevende aan hen kwijt wilt, maar wat God zelf hen door Zijn Woord wil zeggen. Het mag dus tot een persoonlijke ontmoeting komen tussen de tiener en de Bijbel, waarin de tiener zelf actief betrokken is. Jouw enige (!) taak is het organiseren van deze ontmoeting.

Met het oog daarop worden in de programma's allerlei werkvormen aangeboden. Die werkvormen helpen tieners om zelf in gesprek te gaan met het bijbelgedeelte en daarin te zoeken naar antwoorden op hun vragen en naar richtlijnen voor hun leven. Misschien is dat veel minder of iets anders dan wat jij ze had willen vertellen via een inleiding. Maar het 'weinig' dat ze zelf ontdekt hebben, is waarschijnlijk meer waard dan het 'vele' dat jij kwijt wilde.

Praktisch gezien komt dit het meest tot zijn recht wanneer je op de club werkt met kleine groepjes. Voorwaarde is dan wel dat er voor elk groepje een leidinggevende is die het uitvoeren van de werkvorm stuurt.

Persoonlijke voorbereiding

Het is belangrijk dat je zelf goed in het onderwerp zit en er persoonlijk over nagedacht hebt. De programma's op het platform lijken kant-en-klaar. Toch zijn ze dat niet helemaal: je moet er zelf mee aan de slag om er jouw programma van te maken, dat geschikt is voor jouw groep. Het tienerwerk valt of staat met persoonlijke voorbereiding. Die begint met het doornemen van de gebruiksaanwijzing waar elk programma mee begint. Neem daar de tijd voor. Hieronder lees je hoe deze gebruiksaanwijzing opgebouwd is.

1. Beginsituatie tieners

In het onderdeel *Beginsituatie tieners* staat omschreven hoe het thema van dit programma leeft onder tieners: hoe ze erover denken, welke ervaring ze ermee hebben, enzovoorts. Dit onderdeel vormt de basis onder het programma. Sta als leidinggevende even stil bij 'waar tieners zitten' in relatie tot het betreffende bijbelgedeelte of onderwerp. Het is een algemene beschrijving, en het kan best zijn dat het thema in jouw groep net iets anders ligt. Daarom is het goed om hier voor jezelf even bij stil te staan:

- Herken ik deze omschrijving in mijn groep? Zo niet, hoe zou ik de beginsituatie van mijn tieners dan omschrijven?
- Zijn er in de afgelopen periode dingen gebeurd die te maken hebben met het thema van dit programma?
- Zijn er tieners voor wie dit thema speciale betekenis heeft of voor wie het extra gevoelig ligt?

Antwoorden op deze vragen zijn van belang bij de keuzes die je maakt als je je programma gaat samenstellen. Ze bepalen bovendien de manier waarop je leiding geeft aan het programma: je woordkeuze, aandacht voor bepaalde tieners, enzovoort.

Ten slotte: denk niet te gauw dat een thema bij jouw tieners op dezelfde manier leeft als het bij jou deed toen jij tiener was. Vragen die jij had, zijn voor hen misschien helemaal niet (meer) belangrijk. De tienerwereld is enorm in beweging. Reden genoeg om goed contact te houden met jouw tieners.

2. Inhoud

Het onderdeel *Inhoud* geeft aan welke richting we met het thema op willen en waarom. Voor zover nodig wordt hier ook meer achtergrondinformatie over het onderwerp gegeven. De keuzes van het *Bijbelgedeelte* en de *Doelstelling* komen daaruit voort.

3. Doelstelling

Goed tienerwerk gaat verder dan 'praten over...' Daarom wordt bij ieder programma een concrete doelstelling geformuleerd: wat willen we hiermee bereiken, waarin willen we tieners laten groeien? Niet alleen het hoofd (verstand) wordt aangesproken, ook het hart (ervaren) en de handen (doen) worden ingeschakeld. Het is goed om jezelf na afloop van een programma nog eens af te vragen: heb ik deze doelstelling bereikt?

4. Bijbelgedeelte

Voordat je het programma gaat voorbereiden, is het goed om zelf een keer door het bijbelgedeelte heen te gaan door middel van een persoonlijke bijbelstudie. Geef God de gelegenheid om door dit bijbelgedeelte ook tot jou persoonlijk te spreken! Lees de tekst eerst zelf, eventueel in verschillende vertalingen. Schrijf op wat je opvalt of waar je vragen bij hebt. Lees dan de achtergrondinformatie en de aantekeningen bij de tekst die je op het methodeplatform vindt. Vraag je dan af: wat heeft dit gedeelte mij persoonlijk te zeggen als het gaat om het thema van dit programma? Voor deze vraag kun je vaak gebruik maken van één van de bijbelstudiewerkvormen die in het programma worden genoemd. Pas die gerust op jezelf toe!

Bedenk trouwens dat het bijbelgedeelte is gekozen met het oog op één bepaald thema. Het is heel goed mogelijk dat er in het bijbelgedeelte nog andere thema's zitten die in het programma niet aan de orde komen. Probeer je in dat geval toch te concentreren op het thema van het programma.

5. Denkduwtjes

Als leidinggevende ben je een identificatiefiguur. Je bent voor tieners een voorbeeld – in positieve of negatieve zin. Als het goed is, laat je dus in je eigen leven zien wat het betekent om christen te zijn en Jezus te volgen. Dat geldt zeker ook voor de onderwerpen die je met je tieners behandelt. Je kunt het niet maken om te praten 'over', zonder dat je laat merken hoe je er zelf mee omgaat. Betekent dit dat je een perfecte christen moet zijn? Nee, het betekent vooral dat je eerlijk bent. Vertel het gerust dat je óók moeite hebt met bepaalde dingen. Als je tegelijkertijd maar laat merken dat het je verlangen is om hierin Gods wil te zoeken.

Om je steeds weer bewust te maken van je rol als identificatiefiguur, staan er bij elk programma een aantal vragen en/of opmerkingen: *Denkduwtjes*. Deze denkduwtjes stimuleren je om na te denken over de betekenis die het thema voor jezelf heeft. Dat bevordert je persoonlijke betrokkenheid bij het programma én bij de tieners! Enne, vergeet in de voorbereiding ook niet te bidden voor jouw tieners!

Samenstellen van een programma

Om de doelstellingen van je programma te bereiken, zet je een aantal stappen met de tieners. In de HGJB-Tienerwerkmethode komen deze stappen terug in een programma, gebaseerd op de eerdergenoemde basisprincipes. Voor jou komt het erop aan om steeds –stap voor stap– zo'n totaalprogramma voor je groep samen te stellen. Enerzijds is het belangrijk dat je daarbij de stappen uit dit programma volgt, anderzijds moet je binnen elke stap ook steeds weer je eigen keuzes maken. Voor elke stap biedt dit programma namelijk verschillende mogelijkheden, die je op het methodeplatform vindt onder *Clubprogramma samenstellen*.

1. Het programma

Een programma bestaat (bijna) altijd uit vier onderdelen: binnenkomer, introductie, bijbelstudie, verwerking. De onderdelen van een programma zijn niet willekeurig, ze vormen samen één geheel. Het is de bedoeling dat je uit elke categorie (minstens) één werkvorm kiest. Als je er één onderdeel uit weghaalt, is je programma 'uit balans'.

Binnenkomer – Binnenkomers zijn bedoeld om te voorkomen dat je bij de tieners met de deur in huis valt. Meestal hebben ze een drukke dag achter de rug, met allemaal positieve en minder positieve ervaringen. En dan de club... dat is even omschakelen. Beginnen met een binnenkomer helpt daarbij. Meestal zijn het speelse werkvormen waarmee tieners in de sfeer van de club komen. Een soort brug tussen het alledaagse leven en de club. Binnenkomers kunnen bovendien gebruikt worden om de aankondiging van het thema voor te bereiden. Inhoudelijk gaan ze nog niet op het thema in, maar bepaalde woorden of

noties gaan al wel vast rondzingen en/of de sfeer van het thema wordt opgeroepen.

Introductie – Eerder las je het al: we leggen de Bijbel niet zomaar bij de tieners op tafel. Eerst denken we er bij de introductie over na welke rol het thema speelt in hun eigen leefwereld. Dat motiveert de tieners om over het thema door te denken. Ze hebben immers ontdekt: ja, dit gaat ook over mij, hier heb ik óók zo m'n vragen over. Bij dit onderdeel worden dus nog geen antwoorden gegeven, er worden vooral vragen opgeroepen. Als het goed is, is één van die vragen: 'Hoe zit het nou echt?', of 'Hoe moet ik hier nou mee omgaan?'. De introductie stimuleert en motiveert zo om in de Bijbel naar antwoorden te zoeken.

Bijbel open – Met hun eigen ervaringen en vragen in het achterhoofd, gaan de tieners vervolgens naar de Bijbel: Wat heeft God ons door dit bijbelgedeelte te zeggen? Het onderdeel 'bijbelstudie' geeft daarvoor handvatten waarmee tieners zelf aan de slag kunnen. Tieners maken kennis met het bijbelgedeelte zelf. Sommige werkvormen zijn meer tekst verkennend. Daarin staat centraal: wat staat er eigenlijk in dit bijbelgedeelte? Andere vormen gaan meer in op de vraag: wat wil dit bijbelgedeelte mij zeggen? Dit soort vormen dagen tieners uit om zichzelf 'in' het bijbelgedeelte te plaatsen: hoe zou ik reageren als ik erbij geweest was? Wat valt mij het meeste op? Wat spreekt mij vooral aan?

Verwerking – God heeft gesproken door Zijn Woord. Maar wat doen we daar vervolgens mee? Om daarover na te denken is het onderdeel 'verwerking'. Dat stimuleert tieners om het Woord concreet toe te passen op hun eigen leven.

2. Aankondiging /afronding

Als we het hebben over een totaalprogramma, is het goed om nog even afzonderlijk te wijzen op de aankondigingen en afrondingen bij de verschillende werkvormen. Deze 'praten' de verschillende onderdelen als het ware aan elkaar. Formuleren daarvan zijn dus bewust gekozen om de lijn van het programma vast te houden. Ze zijn natuurlijk niet bedoeld om letterlijk zo voor te lezen, geef er gerust je eigen woorden aan. Maar het is wél belangrijk dat de strekking ervan zo overkomt bij de tieners. De stukjes vormen als het ware het cement van het totaalprogramma.

3. Hoe kies je?

Bij elk onderdeel staan steeds verschillende werkvormen, waaruit je je eigen keuze moet maken. Een aantal vragen zijn belangrijk bij het maken van een keuze:

- Wat past bij mij als leidinggevende? Waar voel ik me lekker bij en wat kan ik aan?
- Wat past het beste bij de tieners van mijn groep? Wat vinden ze leuk, wat kunnen ze aan, of: wat hebben ze nodig? Dat kunnen trouwens spannende vragen zijn: soms is het nodig om een onderwerp te bespreken dat tieners zelf niet zomaar zouden kiezen.
- Over hoeveel tijd beschik je? Bij elke werkvorm staat een tijdsindicatie, waarmee je een globale tijdsplanning kunt maken.
- Wat past bij de lijn van dit club-uur? Deze lijn moet voor jezelf en de tieners helder zijn. Dit kan betekenen dat je bijvoorbeeld een bepaalde verwerking beter niet kunt kiezen omdat die niet aansluit bij de introductie die je gekozen hebt.

Samenstelling groep

De ene groep is de andere niet. Wat bij de ene groep heel goed valt, kan bij de andere groep totaal verkeerd uitpakken. Belangrijk om rekening mee te houden, is bijvoorbeeld de vraag of er ook buiten- of randkerkelijke tieners in je groep zitten. Als dat zo is, moet je (de inhoud van) je programma zoveel mogelijk op hén afstemmen, ook al zijn ze in de minderheid. Als je hen betrokken weet te maken, wordt het voor de andere tieners des te boeiender!

Leeftijd tieners

Belangrijke factor is ook de leeftijd van de tieners. Heb je een club met (vooral) jongere tieners, dan is het bijvoorbeeld raadzaam om in ieder geval ook een tekstverkennde bijbelstudievorm te doen. Bij oudere tieners kun je die nog wel eens overslaan. Soms kun je een werkvorm aanpassen zodat hij beter geschikt is voor (de leeftijd van) jouw tieners. De leeftijd van de tieners kan ook een reden zijn om een bepaald thema (nog) niet te behandelen, bijvoorbeeld rondom seksualiteit.

Type tieners

Zorg voor een goede afwisseling in het programma. Houd daarbij rekening met de verschillen die er zijn tussen tieners. Pas op dat je je niet teveel richt op de verbaal ingestelde tieners, de praters. Vergeet niet dat er ook doeners zijn. Het accept in deze programma's ligt makkelijk op het gesprek, maar laat het daar niet alleen bij en geef ook de doeners een duidelijke plaats in het programma.

Tieners inschakelen

Het tienerwerk is bij uitstek de plek waar (andere) tieners worden ingeschakeld, zowel bij de voorbereiding als bij de uitvoering van een programma. Reden daarvoor is niet de tijdwinst, want waarschijnlijk kost het je juist extra tijd. Maar in deze paragraaf lees je genoeg redenen om het wel te doen.

Groeiplek voor tieners

Je maakt tieners medeverantwoordelijk voor het functioneren van de groep. Daarmee wordt het nog meer hun eigen groep, ze hebben immers zelf invloed op wat er gedaan wordt en hoe het gedaan wordt. Wanneer tieners zelf een bijdrage mogen leveren, dan wordt het hún tienerwerk. Als je tieners bijvoorbeeld laat meedenken bij de voorbereiding van een avond, krijg je scherper wat ze wel en niet leuk vinden. Je kunt je programma dus beter afstemmen op hun vragen en interesses. Deze manier van voorbereiden geeft je ook de gelegenheid om regelmatig intensiever op te trekken met een beperkt aantal tieners.

Zie het als een leer- en groeiplek voor je tieners. Tieners doen ervaring op en ontdekken op die manier waar gaven liggen die ze willen ontwikkelen. Als leidinggevende kun je ze daarbij gericht coachen. Geef ze dus eigen verantwoordelijkheden (en de ruimte om daarbij fouten te maken)!

Bovenstaande neemt niet weg dat het ook weer niet vanzelfsprekend is dat je tieners altijd op deze manier inschakelt. Er zijn best situaties denkbaar waarin je het beter niet kunt doen. Als tieners zich op club niet echt veilig voelen, bijvoorbeeld, moet je ze geen taken geven waarbij ze voor hun gevoel af (kunnen) gaan. Tieners kunnen ook té jong of te weinig geïnteresseerd zijn om ze verantwoordelijkheid te geven.

Sowieso is het belangrijk dat je in alle gevallen de doorgaande lijn in de avond zelf bewaakt. Als er dan in de uitvoering iets mis gaat of het komt niet helemaal uit de verf, dan kun je zelf één en ander nog recht praten. Jij bent en blijft eindverantwoordelijk!

In de praktijk

Als je ervoor kiest tieners in te schakelen bij de voorbereiding van de programma's, moet je dat natuurlijk goed organiseren. Het begint bij het maken van een jaarplanning: welke thema's wil je wanneer behandelen. Hierbij kun je gebruik maken van het curriculum van de HGJB, waarin afwisselende onderwerpen en categorieën voorbijkomen. Bij die themakeuze kun je tieners overigens óók al inschakelen, al moet je er wel voor oppassen dat de themakeuze niet te eenzijdig wordt. Durf als leidinggevende ook thema's te plannen waar tieners niet direct om vragen, maar die je toch belangrijk vindt.

Zet de thema's op een intekenlijst en laat tieners aangeven aan welke thema's ze willen meewerken (twee of drie tieners per avond). Let op: vrijblijvendheid is funest bij tieners, presenteer het dus als een verplichting. Wie zelf niet intekent, wordt ingedeeld. Aan de hand van deze intekenlijst maak je een definitieve planning, zodat iedereen weet wanneer hij aan de beurt is, en ook: welke leidinggevende(n) bij dit thema gekoppeld is.

Vooraf

Een maand van tevoren plan je met de betreffende tieners in elk geval één, maar bij voorkeur twee voorbereidingsmomenten. De eerste avond staat vooral in het teken van brainstormen aan de hand van het programma op het methodeplatform. Kijk hier samen naar:

- Herkennen tieners zich in de beginsituatie? Wat zijn hun eigen ervaringen?
- Welke gedachten en vragen roept het bijbelgedeelte bij ze op? Eventueel kun je met elkaar een bijbelstudiewerkvorm doen die in het programma genoemd wordt.
- Welke werkvormen vinden ze het leukst of het meest geschikt?
- Welke taken willen/kunnen ze uitvoeren, eventueel in samenwerking met iemand anders? Het antwoord op deze vraag zal onder andere afhangen van de ervaring van de tieners. In het begin beperkt het zich misschien tot het uitzoeken van de liederen. Maar misschien willen ze bijvoorbeeld ook wel een sketch uitvoeren. Ga hier niet te krampachtig mee om. Natuurlijk moet je in de gaten houden dat de avond als geheel goed verloopt, maar er mag ook wel eens wat fout gaan.

Ongeveer een week voor de avond neem je het programma nog een keer door en kijk je hoe het gaat met de voorbereidingen.

Avond zelf

Op de avond zelf ben je met het voorbereidingsgroepje op tijd aanwezig om de spullen klaar te zetten en te bidden voor het slagen van de avond. Vervolgens wordt het programma gevolgd. Evalueer achteraf kort met elkaar en vergeet de betrokken tieners vooral niet te complimenteren en bedanken voor hun betrokkenheid.

Bidden en zingen

Bidden en zingen – vaak zijn dat heel vanzelfsprekende onderdelen in het tienerwerk. Gevolg is dat er soms ook wat gedachteloos mee wordt omgegaan. Het hoort nu eenmaal dat er begonnen en afgesloten wordt met gebed. Het zingen van een psalm of een ander lied hoort er toch eigenlijk óók bij. Al wil die laatste gedachte nog wel eens sneuvelen onder de weerbarstige praktijk: 'Ze zingen niet mee'. Inderdaad, bidden en zingen horen er helemaal bij. Maar besteed er dan ook bewust aandacht aan, zodat het werkelijk belangrijke onderdelen van de avond worden. Schakel ook hierbij de tieners zelf in!

1. Zingen

Het is heel verschillend: bij de ene tienergroep krijg je nauwelijks een zangtoon uit de kelen, in een andere groep zingen ze zich de longen uit het lijf. Hoe dan ook, zingen is belangrijk. God wil óók wonen onder de lofzangen van de tienergroep (Psalm 22:4). De moeite waard om erin te investeren dus. Drie tips:

1. Wees zelf enthousiast

Voor het zingen op de groep zijn weinig dingen zo funest als gebrek aan enthousiasme van de leidinggevendenden. Oké, niet iedereen heeft op dit gebied evenveel gaven, maar zorg er dan in ieder geval voor dat je één iemand in het team hebt die wél goed leiding kan geven aan het zingen. Gezocht: muzikale tienerwerkers!

2. Zorg voor goede begeleiding

A capella zingen kán, maar het verdient zeker geen aanbeveling. Zorg voor muzikale begeleiding, door een muziekinstrument mee te nemen of de muziek op te zoeken op internet. En/of probeer de tieners zelf hiervoor enthousiast te maken.

3. Betrek de tieners er zoveel mogelijk bij

Het zingen is natuurlijk bij uitstek een onderdeel waarbij je tieners kunt betrekken. Daag ze uit om muziekinstrumenten mee te nemen, waarmee ze het zingen kunnen begeleiden. Ook het uitzoeken van liederen kun je aan tieners overlaten!

Op Toonhoogte

In elk programma worden suggesties gedaan voor liederen die bij het thema passen. Deze liederen staan (bijna) allemaal in de HGJB-liederenbundel *Op Toonhoogte*. Die bundel kun je dus goed gebruiken in het jeugdwerk!

2. Bidden

Het gebed is méér dan een manier om de avond te beginnen en/of te sluiten. Bidden is in gesprek gaan met God, in het geloof dat Hij hoort en verhoort – een uniek voorrecht dus. Het gebed neemt dan ook een belangrijke plaats in bij het werken met deze programma's. Bij elk programma worden suggesties aangereikt voor het samen bidden. Ga daar bewust mee om en probeer de tieners hier zoveel mogelijk bij te betrekken. Eén van de doelstellingen van het tienerwerk is ook dat tieners leren met en voor elkaar te bidden. Belangrijke en mooie vaardigheden in het leven van een christen!

Stimuleer tieners in het oefenen met bidden, maar vertel er ook bij dat hier geen grote drempels liggen. De Heere God luistert niet pas als het gebed perfect verwoord is. Benadruk dat het geen mooie zinnen hoeven te zijn. Eén enkele, korte zin is óók een gebed!

Gebied door leidinggevende

De meest traditionele vorm van gebed is natuurlijk dat je als leidinggevende bidt met en voor de tieners. Ga er in dit geval wel bewust mee om, onder andere aan de hand van de gebedspunten die in het programma worden genoemd.

Voordat je als leidinggevende gaat bidden, kun je vragen of tieners gebedspunten willen aanreiken. Schrijf die op en verwerk ze in je gebed. Je kunt gebedspunten ook schriftelijk laten indienen (anoniem). Daarnaast kun je zaken die spelen in gemeente meenemen in gebed, bijvoorbeeld als er een predikant gezocht wordt of iemand ziek is.

Gebied door tieners

Eén of meer tieners uit de voorbereidingsgroep kunnen het samen bidden ook voor hun rekening nemen. Tieners kunnen hierin juist heel vrijmoedig zijn. De één doet bijvoorbeeld de dankzegging, de ander de voorbede.

Gebiedsgroepjes

Je kunt het gebed ook in kleinere groepjes laten plaatsvinden. Laat eerst gebedspunten uitwisselen en eventueel opschrijven. Vraag de tieners vervolgens zelf met en voor elkaar te bidden.

Kringgebed

Soms is het mogelijk om een open kringgebed te doen. Dat wil zeggen dat iedereen die dat wil een bijdrage kan leveren aan het gebed. Het enige wat je moet afspreken, is wie er begint en wie eindigt. Het kan ook handig zijn om af te spreken dat elke bidder zijn gebed afrondt met de woorden: 'Dit bid ik U in Jezus' Naam' (dan weet iedereen dat hij/zij klaar is).

Het Onze Vader

Een mooie vorm van gezamenlijk gebed is het samen, hardop, bidden (of zingen!) van het Onze Vader.

Tot slot

We hopen dat deze handleiding je helpt in het gebruik maken van de HGJB-Tienerwerkmethode en wensen je Gods zegen toe in (de voorbereidingen van) het jeugdwerk.

Bij vragen of opmerkingen kun je contact opnemen met info@hgjb.nl.

Tienerwerkmethode

handleiding

Programma en link naar methodeplatform:

- 2b [Geloven is doen](#)
- 4b [Je bent niet in je eendje](#)
- 3c [Schoolstress](#)
- 5b [Digibewust](#)
- 2c ['s Zondags gaat hij naar de kerk](#)
- 1b [Wat is zonde?](#)

- 4a [Help je ouders de pubertijd door](#)
- 2a [Leer me lezen](#)
- 3c [Als je je bed niet uitkomt](#)
- 2b ['Blijf daar maar,' zei hij, 'en je zult eens zien'](#)
- 5b [Muziek doet je wat](#)
- 1a [Wordt 't nog wat met kerst?](#)

- 3a [Je bent begaafd](#)
- 1b [Geloven is een werkwoord](#)
- 5d [Black, blacker, blackst](#)
- 4b [Gewoon gastvrij](#)
- 4a [Hebben we contact?](#)
- 2b [Niet thuis in deze wereld](#)

- 6b [Colour your life](#)
- 1d [God, waarom?](#)
- 5a [Je zult maar homo zijn...](#)
- 3b [Als je niet gezond bent...](#)
- 2b [Hou vol!](#)
- 1a [In vuur en vlam](#)